

Siedlce, dn. 25. V. 1946

Jak niesyliśmy się podczas okupacji
niemieckiej.

Obecnie, kiedy lata ciężkiej okupacji minęły,
a wróg nasz odwieczny Niemiec, który z całą
swą potęgą i furacją, kiedy ciężka stopa, którego
gniót nas przez pięć lat, została mu obciążona,
gdymy my młodzieńcy polska nie dotrzemy na
widok tonyjczy górnicy lub innych powieszonych
odznak wroga, możemy niesyć się znów w schyłku
polskiej dziejczy pogromicelom naszego ciemizydzida.
Lata okupacji wydejsz się nam, jakbyż nam
któremy minęły, aby nie powtórzyć się więcej.
Sen nie może zostawić swych obwarów tak daleko
w panicy, jak czas okupacji niemieckiej
leas ten zostanie nas znowe w panicy hasidego Polaka.
Może miłt nie odeszł tego, tak, jak młodzieńcy
polska, której wojna przeważa niejednokrotnie plany
na przyszłość.

Naprawdę nie ma nieszia, który nie wiedziałby,
iż w czasie okupacji nie jeden z jego profesorów
zginął z ręki okupantów.

Ala co to? Czy to to, że miłt on światło wiedzy,
Czy to to, że doświadczył on wszystkie sławian, aby
w młodość naszą polską wreszcie gorzej niż dośi
Opieramy.

to to właśnie byli oni wzięci do więzienia lub
chorów koncentracyjnych, gdzie dziś tylko wciąż
rozwiwa ich prochy.

Podobny los spotkał: młodego ucnia, którego
hitlerowcy zapali nieszczęśliwie z brzołki polskiej
Krog długo emigracji polskości wiedział dobrze,
że musi zacząć od wychowania polskiej młodzieży,
także wiedząc, iż tylko w ten sposób może emigracji
polskości: osiągnąć wybuchnąć sobie cele zaczął
od zamknięcia szkół polskich. Zaraz na początku
wojny, to już w październiku listopada zamknięte
wyszły szkoły które zostały już do tej pory
organizowane przez byłych profesorów.

Jednak dzięki ofiarności naukowców nie dzięki
tego, gdyż młodzież opuściła w miarę szkolne
uczniów z polskości, niezas w bardzo trudnych
warunkach: nie zamknięcia zdobywanie wiedzy
w taki lub inny sposób.

W podobnych warunkach znalazłem się: ja.
W roku szkolnym 1938/39 byłem uczniem pierwszej
klasy w Państwowej Gimnazjum im. T. Kosciuszki
w Łukowie. W październiku 1939 roku odwiedziłem
mieszkałem do klasy drugiej w Gimnazjum
d. cel. Sittowskiego w Radymnie Podleskim.

Po mieszkaniu w Łukowie postanowiłem opuścić tę szkołę
na pięć lat, a powodem zamknięcia jej przez Niemców.
Chyba ta była bolesną tak dla mnie, jak i dla

nych kolegów.

Obros Dyrektora szkoły oznajmił nam o zamknięciu szkoły o warunkach szkoły, został mi na zawołanie w paśmie. Wreszcie dziś ruszają jego drogiem do i widać pragnienie kolegów którzy musieli sprawić sobie i oczywiście mieć swój edukacji.

Jednak zapewniam was, że znów przyjdzie czas kiedy będziecie mogli wrócić do szkoły w szkole polskiej.

Każdy wziąć sobie do serca jego zapewnienia i prośby, aby nigdy nie szukać w łódź, lecz przystanie nie legalnie zdobywać w taki lub inny sposób wiedzy.

Ja również od 1940 roku jestem w związku z moim bratem sióstrzym, przetwarzając materiał literatury douczającej gimnazjalnej, myśląc, że może w końcu będę mógł chodzić do szkoły, której potrzebuję. Jednak niestety. Zostały obywateli tylko szkoły zawodowe do których rekrutacji nie miałem chęci, gdyż byłem zainteresowany naukami przeważnie humanistycznymi.

Sam z pomocą mojej brata jestem do maja 1940 roku. W maju hitlerowcy rozpoczęli masowe aresztowanie w mojej wsi rodzinnej Oklanowie, więc byłem zmuszony uciekać.

Zpoza granic do wsi rodzinnej przybyłem we wiosnę 1941 roku i zmuszony uciekałem rodzinnymi drogami kierując się do wsi w której mieszkam w Oklanowie.

Nasze leninowskie jesto zaglydajem do history,
 lez o statej nauce narazie nie mozem myslci.
 Kierow niedrogo u majstra na rydelku, mysladem
 : marzytem, abym mogl jensze kiedy niedziei
 u Sowiech reholucij, a porowci obratuz, szedba i keryta.
 Jednostka za skupaczi niemieckiej nie merytem u
 weale, obpiero u roku 1945 zarytem rezercie
 jo feriac Bozego Narodzenia do klasy przyjicioraj
 u Prywatnym Gimnazjum dla Dorozyel u
 u Radzymiu - Podlaskim. Tam zdadem 25 lipca
 egzamin przed Fawshowz Komiszj Egzaminacyjnej
 z zakresu wiedzy klas Gimnazjum episkopalnego,
 a obecnie jensze merytem u Prywatnym Kzshim
 Giecinu Klasycznym im. Biskupa Podlaskiego u Siedlcach

Burdal Jan.